

[Landbrugsministeren.]

Medlem fra 15 til 20 pCt. Der findes dernæst en Bestemmelse om, at ved Udlaanet skal der straks fradrages 5 pCt. af Laanets Beløb til Henlæggelse til en Reservefond; det vil altsaa sige, at Laantageren af Drifts-laaneforeningen kun faar udbetalt 95 Kr., hver Gang han laaner 100 Kr. I øvrigt fastsættes Rentefoden og de øvrige Vilkaar af Bestyrelsen. Lovforslaget indeholder desuden en Række Bestemmelser om Administrationen, Tilsynet og Landbrugsministeriets Virksomhed. Jeg skal ikke opholde mig herved, men henvise til selve Lovforslaget i saa Henseende.

Endvidere findes der i § 3 en Bestemmelse om, at for at en saadan Forening kan træde i Virksomhed, skal der være mindst 30 Landmænd, der slutter sig til den, Ejere eller Brugere af Landejendomme, og den Jordværdi, som disse Medlemmer repræsenterer, skal udgøre mindst 300 000 Kr. Denne Bestemmelse er indsat, fordi der indenfor Foreningerne skal være solidarisk Ansvar for Laaneverksamheden, dog saaledes, at den omtalte Reservefond paa 5 pCt. af det samlede Udlaan plus de 5 pCt., som Statens Laanefond deltager med, først skal gaa tabt, inden det solidariske Ansvar træder i Virksomhed. Laanene skal være afdragsfri i de første 2 Aar og derefter afdrages i Løbet af 10 Aar med $\frac{1}{10}$ aarlig. Der skal nedsættes et Udvalg paa 3 Medlemmer indenfor hver Amtskreds. Formanden beskikkes af Landbrugsministeren, og de to andre Medlemmer vælges henholdsvis af Husmandsforeningerne og Landboforeningerne. Det er Hensigten, at disse Udvalg skal føre Tilsyn med Foreningernes Virksomhed.

Dette er i al Korthed Hovedindholdet af Forslaget angaaende Oprettelse af Drifts-laaneforeninger.

Det andet Lovforslag gaar ud paa at udlaane Statsmidler til Ejere og Brugere af Landejendomme til Opnaelse af Akkord. Ærede Medlemmer vil erindre, at der i forrige Rigsdagssamling blev vedtaget en Lov om Adgang til Opnaelse af Akkord og om Fremme af saadanne Akkordordninger gennem Medvirkning af de Udvalg, som er blevet nedsat i hver Jurisdiktion Landet over. Allerede den Gang blev det gjort gældende, at det i mange Tilfælde vilde være vanskeligt at opnaa den ønskelige Akkord, fordi der manglede kontante Penge til at indgaa som den Smørelse, der kunde faa det hele til at glide, og det er da ud fra den Opfattelse, at det af Landbrugsministeriet nedsatte Udvalg har udarbejdet og Ministe-

riet nu fremsat et Forslag gaaende ud paa, at der indtil Udgangen af Aaret 1932 skal kunne anvendes et Beløb af indtil 10 Mill. Kr. af Erhvervenes Laanefond til Udlaan til Banker og Sparekasser, som igen af disse Midler skal foretage Videreudlaan til Ejere og Brugere af Landejendomme til Støtte for Opnaelse af en Tvangsakkord.

Naar man her er gaaet den Vej at foretage Udlaan til Banker og Sparekasser, saaledes at de overfor Staten paatager sig Garantien for disse Laan, er Grunden den, at det vilde føre til en Virksomhed af et ganske uanet Omfang og til en Risiko, som ingen paa Forhaand kan overse, hvis Statskassen direkte vilde træde i Forbindelse med hvert enkelt Akkordtilfælde. Folk, der er kendt med det praktiske Liv, vil vide, at enhver Akkord er noget for sig selv, det er en Tragedie for sig selv, og der findes ved enhver Akkordordning en hel Række Biomstændigheder, som ikke findes ved andre Akkordordninger. I Virkeligheden vilde det være meget betænkeligt, om Staten direkte traadte ind i en saadan Ordning. For det første vilde Staten ved at stille direkte Udlaan til en Akkordordning i Udsigt utvivlsomt medvirke til, at Kreditorerne Landet over, der i Øjeblikket af ret nærliggende Grunde forholder sig meget roligt, vilde rejse sig og sige: Nu er der Penge at faa af Statskassen, nu gælder det om at komme først. Og der vilde ganske sikkert blive rejst Krav om Akkord i mange Tilfælde, hvor en saadan i og for sig kan undgaaes og utvivlsomt ogsaa i Fremtiden vil blive undgaaet. Desuden vilde Kreditorerne sandsynligvis rejse meget vidtgaende Krav, naar der af Statskassen stilledes saadanne Pengemidler i Udsigt. Den Sikkerhed, der skulde kunne opnaas for Statens Udlaan, vilde i Regelen bestaa i forskellige Kautionsforpligtelser, og jeg maa sige, at rent administrativt vilde det ganske sikkert blive umuligt for Statskassen at klare alle de mange forskellige rent personlige Forhold, som Finansministeriet og Landbrugsministeriet vilde komme ind i, hvis man direkte skulde staa i Forbindelse med de akkord-søgende og deres Kreditorer. Vi har derfor ment, det var en praktisk Vej at gaa, at Banker og Sparekasser, der sædvanligvis i Forvejen har et nøje Kendskab til alle disse Forhold og sædvanligvis selv er implicerede deri, overfor Statskassen paatager sig Garantien for de Udlaan, der skal gøres, dog saaledes, at saafremt der ved en saadan Akkordordning skulde blive Tab, paatager Staten sig en vis Del af Tabet, nemlig 25 pCt. af det faktisk konstaterede Tab, i